

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Judecător: E. Palanciuc
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru

dosarul nr. 3ra-210/18

Î N C H E I E R E

7 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Gherciu Iurie, reprezentat de avocatul Conoval Nicanor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Gherciu Iurie împotriva Consiliului municipal Chișinău și Direcției Generală, Economie, Reforme și Relații Patrimoniale cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Gherciu Iurie și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 mai 2017,

c o n s t a t ă :

La 11 octombrie 2016, Gherciu Iurie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău și Direcției Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin ordinul de repartiție nr. 014623 seria CI din 30 aprilie 2015 în baza deciziei Consiliului municipal Chișinău, Comisia municipală de privatizare a fondului locativ a emis hotărârea nr. 430 din 22 ianuarie 2016, prin care i-a acordat dreptul de a se instala pe adresa mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. XXXXX, apartament cu 2 odăi, suprafața locativă 32.65 m.p., având componența familiei Gherciu Silvia (soția) și XXXXX (fiica).

A comunicat că prin hotărârea menționată s-a transmis în proprietate privată locuința de stat în limita normei prevăzute de Legea privatizării fondului de locuințe familiei Gherciu Iurie - suprafața 18,57 m.p. contra sumei de 156 455,04 lei, Mîța Ion - suprafața 18,57 m.p., gratuit, Mîța Lucia - suprafața 18,57 m.p., gratuit. Costul total al locuinței fiind de 469 280,86 lei.

A afirmat că reieșind din hotărârea sus enunțată costul locuinței nu a fost achitat și contractul de vânzare-cumpărare, transmitere predare a locuinței în proprietate privată de pe str. XXXXX, ap. XXXXX nu a fost eliberat.

A menționat că tot din aceeași hotărâre rezultă că, urmează a fi achitată suma de 156 455,04 lei și impozitul privat 1% în sumă de 1 564,55 lei.

La 26 iulie 2016 Gherciu Iurie, nefiind de acord cu suma calculată pentru plată, s-a adresat cu o cerere către Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale Chișinău, competentă de a soluționa cazul, în care a solicitat anularea plății ca fiind una calculată ilegal și transmiterea spațiului locativ în proprietate privată în mod gratuit.

La 15 august 2016 Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului Municipal Chișinău l-a informat că Comisia de privatizare a fondului locativ la 22 ianuarie 2016 a adoptat hotărârea nr. 430, prin care a dispus transmiterea în proprietate privată a locuinței pe numele lui Gherciu Iurie, Mîța Ion și Mîța Lucia cu suma totală de achitare - 469 280,86 lei.

A mai indicat că totodată, a fost informat că modificările art. 17 din Legea privatizării fondului de locuințe au avut loc după adoptarea hotărârii comisiei de privatizare a fondului locativ și modificările nominalizate nu produc efecte retroactive.

A susținut că, răspunsul dat de Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului municipal Chișinău este unul ilegal, neargumentat și emis fără studierea circumstanțelor cauzei, deoarece Direcția nu a ținut cont de faptul că cererea prealabilă a fost depusă la 26 iulie 2016, iar modificările art. 17 din Legea nr. 1324 din 10 martie 1993 au fost efectuate la 23 iunie 2016, publicate în Monitorul Oficial nr. 193-203 din 8 iulie 2016.

A mai invocat că potrivit modificărilor la art. 17 din Legea menționată, locuințele de stat și departamentale, cu excepția locuințelor de serviciu, se transmit, în limita normelor prezentei legi, în proprietate privată familiilor persoanelor care și-au pierdut viața în timpul acțiunilor de luptă pentru apărarea integrității teritoriale și independenței Republicii Moldova sau decedate ca urmare a traumatismelor căpătate în timpul acestor acțiuni, precum și familiilor persoanelor care și-au pierdut viața în timpul lichidării consecințelor avariei de la CAE. Cernobîl sau decedate ca urmare a traumatismelor și îmbolnăvirilor căpătate în timpul lichidării acestor consecințe cu titlu gratuit.

A reiterat că a prezentat Comisiei legitimația nr. 14709 din 17 decembrie 1998, eliberată de Departamentul administrativ militar al Ministerului Apărării, ce confirmă că, a fost participant la lupte și are dreptul la înlesnirile și privilegiile prevăzute de legislație.

A solicitat reclamantul anularea hotărârii nr. 430 din 20 ianuarie 2016 a Comisiei de privatizare a fondului locativ cu obligarea emiterii hotărârii cu privire la scutirea de la plata cotei-părți la privatizarea apartamentului nr. XXXXX, amplasat pe str. XXXXX, mun. XXXXX.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 mai 2017 acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către Gherciu Iurie și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 mai 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că din materialele cauzei cert rezultă că, Gherciu Iurie s-a adresat la 26 iulie 2017 cu cerere prealabilă către Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului mun. Chișiău, care prin răspunsul din 15 august 2016 l-a informat că Comisia de privatizare a fondului locativ la 22 ianuarie 2016 a adoptat hotărârea nr. 430, prin care a dispus transmiterea în proprietate privată a locuinței pe numele lui Gherciu Iurie, Mîța Ion și Mîța Lucia cu suma totală de achitare - 469 280,86 lei.

Potrivit art. 17 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia; iar, Gherciu Iurie s-a adresat în instanța de judecată cu cerința de anulare a hotărârii Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ din cadrul Consiliului municipal Chișinău nr. 430 din 22 ianuarie 2016 abia la 11 octombrie 2016.

Instanța de apel a concluzionat că având în vedere că cerința privind contestarea actului administrativ cade sub incidența Legii contenciosului administrativ, care prevede termenul de prescripție de 30 de zile și ținând cont de faptul că Gherciu Iurie nu a prezentat instanței probe ce ar confirma omiterea termenului pentru depunerea acțiunii din motive întemeiate, nesolicitând repunerea în termen, prima instanță întemeiat a respins acțiunea ca fiind tardivă.

La 5 ianuarie 2018 Gherciu Iurie, reprezentat de către avocatul Conoval Nicanor a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a apreciat faptul că Gherciu Iurie a depus cerere prealabilă la 26 iulie 2016, iar termenul în speță urmează a fi calculat din 26 iulie 2016 și nicidecum de la 22 ianuarie 2016.

A afirmat că instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 5 decembrie 2013 prin care a fost obligată Primăria mun. Chișinău să elibereze lui Gherciu Iurie și familiei sale ordin de repartiție pentru ap. 45 din blocul locativ de pe str. XXXXX, XXXXX, hotărâre ce a fost menținută și prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 15 octombrie 2014.

A mai menționat că instanțele de judecată nu au luat în considerare faptul că actul administrativ – hotărârea nr. 430 din 20 ianuarie 2016 a Comisiei de privatizare a fondului locativ a fost adoptată ca rezultat al hotărârii instanței de judecată cu privire la obligarea emiterii ordinului de repartiție a spațiului locativ, și nu la cererea reclamantului Gherciu Iurie.

La 19 februarie 2018 Gherciu Iurie, reprezentat de către avocatul Conoval Nicanor a declarat recurs suplimentar împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, în care a reiterat aceleași temeuri de fapt și de drept.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, recursul declarat la data de 5 ianuarie 2018 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Gherciu Iurie, reprezentat de avocatul Conoval Nicanor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Gherciu Iurie, reprezentat de avocatul Conoval Nicanor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Gherciu Iurie, reprezentat de avocatul Conoval Nicanor.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Gherciu Iurie, reprezentat de avocatul Conoval Nicanor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva